

KWAPLIWY (7) *ai*

a *jasne*.

sg m N kwapliwy (2). ◊ I kwapliwym (2). ◊ f N kwapliwã (2). ◊ I kwapliwą (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Pospieszny, robiony pośpiesznie, szybki, prędkie; tumultuarius Mącz; festinatus, festinus Calep (7) :
Opus tumultuarium, Kwápliwa robotá. *Mącz* 468c; *Calep* 416a [2 r.]; Bądź [Boże] rátunkiem
kwápliwym / Lodce iuż połupány/ Ktorą wiátr miece *GrabowSet* M3v.

Przysłowie: Canis festinans coecos parit catulos, Rzecz kwáplywa nigdy nie bywa dobra. *Mącz* 33c.

Wyrażenie: »kwapliwy pęd« (1): przed drapieźliwym Smokiem/ Ítanu ludzkiemu Przeciwnym:
zbieżeć iemu Prágnąc/ dużáz/ kwápliwym Pędem vchodzi/ w żywoćie teskliwym. *GrabowSet* R3.

a. Gorliwy (1) :

Wyrażenie: »kwapliwa pilność« (1): Káždy Íztuká y cnoty rycérskiéy dzielnością O íwé íyę zdrowié
Ítárał z kwápliwą pilnością: Jeden bił/ drugi bit był: áż krew pomiéfszáłá Potoki: bo cały dzień tá
biesiádá trwála. *ZawJeft* 13.

Synonimy: *pośpieszny, prędkie; a. gorliwy*.

Cf KWAPNY, **SKWAPLIWY**

WG